

Compendiū theologie

prout ipsa cōcupiscētia trāsīt z progrēditur in actū venereū. cōpletū z consummatū. z tunc cōstat esse peccatū mortale. Alio modo prout ipsa cōcupiscētia trāsīt z p̄gredit̄ in aliquos act⁹ disponētes ad ip̄m actū venereū. vel ip̄m circūstātes seu cōcomitantes. Et hoc itēz cōtingere potest tripliciter. vel enī hoc fit p̄ visum. v̄l p̄ linguā. vel per tactū. Si p̄rio mōvt q̄n scz ipsa cōcupiscētia ab extra visu pascit. vt q̄n q̄s animo z sine cōcupiscēdi mulierē/in ipsam p̄spicit z attendit. z tūc est peccatū mortale. Nam illō vt dicit Aug. nō est ritillari. sed plene libidini p̄sentire. Iuxta illō Math. v. Qui viderit mulierem ad cōcupiscēdū eā iam mechatur est eā in corde suo. Et notāter dicit. ad cōcupiscēdū eam. q̄m si aliquis mulierē inspiceret vt rem pulcrā. z nō in deterius pcederet. tūc p̄uum vel nullū esset pctm̄. vel solū esset pctm̄ curiositatis. Si vero secūdo istoz triū vltimoz modoz fieret. vt q̄n quis mulierē p̄pter libidinē p̄cetur. vel colloq̄a familiaria secū habet. vel per verba adulatoria z deceptiua/atrabere conat̄. z tunc est peccatū mortale. Si v̄o tertio istoz triū modoz vltimoz fieret. quod fit p̄ oscula amplex⁹. h̄mōiqz mulierum cōtrectatiōes. Et tūc est etiā peccatū mortale. z tanto grauius q̄sto magis per talia libido accendit̄ p̄pter nimīā approp̄imatiōem ad ignē. Et vocat̄ ab ap̄lo turpitudō. Quod tamē ita accipi debet. si p̄missa ex libidine seu p̄pter libidinē fiant. Nam tāgere mulierē/imo z osculari. non libidinis intentiōe. sed ex necessitate/seu quadā honestate vt interdū fit. nō eēt peccatū. dummodo nihil sit in intentiōe corruptū. **P**remissa etiā om̄ia intellige. nisi p̄ sacramētū matrimoniū cū debita moderatiōe. debitisqz circūstātijs. supra vbi de peccato luxurie actum est aliquālit̄ declaratis/excusarentur.

K De peccato in sp̄i

ritūsc̄m̄ z diuersis ip̄i⁹ pcti acceptiōibz. **E**xpedita igit̄ iuxta ordinē in tractatulo exponēdoz declaratiōe quartē diuisiōis peccati mortalis. que (vt supra tactuz est) p̄ septē vicia capitalia sumit. ip̄sozqz septē viciōz capitaliū explicata natura. venit nūc aliq̄l̄iter circa vnā p̄iculā ter-

tie diuisionis peccati mortalis supra etiam posite tāgendū. scz in sp̄itūsanctū. **C**irca quod sciendū est. q̄ licet om̄ia essentialia. om̄ibus tribz p̄sonis sanctissime trinitatis equalit̄ cōueniant cōiter t̄n attribui seu approp̄at̄ p̄sone patris potentia. p̄sone filij sapiētia z p̄sone sp̄itūsancti bonitas. Et ex hinc insurgit. q̄ illi qui peccant ex infirmitate que p̄prie cōtrariat̄ potētē/dicūtur peccare in patrē. i. cōtra patrē. Qui enī peccāt ex ignorātia que p̄prie cōtrariat̄ sapiētē. dicitur peccare in filiū. Qui enī peccant ex p̄pria malicia que p̄prie opponit̄ bonitati/dicūt̄ peccare in sp̄itūsc̄m̄ z est p̄prie peccare ex propria malicia. quando voluntas scit z p̄t̄ alicui malo resistere. z t̄n ex sola malicia illud eligit. Et quo clare apparet pctm̄ in sp̄itūsanctū graui⁹ esse alijs peccatis. que in patrē z filiū cōmittunt̄. cū maius sit z graui⁹ peccare ex propria malicia. q̄s ex infirmitate vel ignorātia. De qua ip̄i⁹ pcti in sp̄itūsanctū grauitate/lati⁹ fiet ista declaratiō. Et quia generalit̄ oīa peccata tam in superioribz declarata q̄s alia. v̄l ex infirmitate. vel ex ignorātia. vel ex propria malicia cōmittūtur. nō fuit necesse specialem de ipsis qualitatibz peccatoz tractatum facere. nisi solū de illo peccato in sp̄itūsanctū/quod v̄ltra alia peccata q̄ndā specialitatē quandāqz grauitatē impozitat̄. **C**irca quod pctm̄. p̄ clari⁹ nature eius declaratiōe z intellectu. z eo p̄maxime qz multi frequēter de ip̄o loquūt̄ qui p̄p̄riā eius naturā nō intelligūt̄. est aduertendū. qz triplex de isto peccato in sp̄itūsanctū reperitur positio seu acceptiō. **A**li qui enī vt Dilarius Ambros. Hieroni. z Chrysost. ponūt z dicūt̄ peccatū in sp̄itūsanctū esse. q̄n ad lrām aliqua blasfemia cōtra sp̄itūsanctū d̄r. siue sp̄itūsanct⁹ accipiat̄ fm̄ q̄ est nomē essentialē toti trinitati cōueniēs. quelibet enī p̄sona sp̄itūsancti est z sanctus. siue prout est nomē speciale vni⁹ in trinitate p̄sone. Et fm̄ h̄c acceptiōem distinguit in euangelio Math. cxi. Blasfemia in sp̄itūsanctū. q̄tra blasfemiā in filiū homis. vbi exemplū de ista blasfemia habet̄ de iudeis que illa q̄ ip̄s in virtute sp̄itūsc̄i opabat̄/atrabebāt̄ principi demonioz. z ideo dicitur in sp̄itūsanctū blasphemasse. **A**ugusti. z alij enī sequentes dicūt̄ z ponūt peccatū in sp̄itū

sanctū esse finalem impenitentia. quādo
scz aliq̄s in peccato mortali vsq̄ ad mor-
tem inclusine p̄seuerat. qz vt dicunt talis
in sp̄m̄ sanctū blasphemare videt̄. qd̄ qui
dā dicunt nō solū verbo oris fieri posse.
sed etiā verbo cordis et verbo operis. Nec
vno solū. imo multis et multoties. Et di-
cunt qz verbū sic acceptū dicit̄ eē blasphe-
mia p̄tra sp̄m̄ sanctū. qz est p̄tra remissio-
nem pctōz q̄ fit p̄ sp̄m̄ sc̄m̄ q̄ est charitas
patris et filij. Alij et tertij ponūt et dicūt
pctm̄ in sp̄m̄ sc̄m̄ eē. qm̄ ex certa malicia.
id est ex ipsa deliberata electōe mali pecca-
tur. qd̄ ex ip̄roba volūtate liberi arbitrij
p̄cedit. qz vt tactū est peccat̄ tūc cōtra bo-
nitatē que attribuit̄ et appropat̄ spiritui
sc̄o. Et in p̄posito p̄nti fm̄ cōem vsu
loquēdi et ponēdi accipit̄ isto tertio mō
seu fm̄ istā tertā acceptōem. Quia capiē-
do iuxta primā acceptōem seu p̄mū mo-
dū ponēdi. magis p̄prie est pctm̄ speciale
ad infidelitatē p̄tinēs q̄ opponit̄ p̄fessio-
ni fidei. Iuxta vero sc̄dam acceptōez seu
sc̄dm̄ modū ponēdi. p̄t ad om̄ia vicia p̄-
nere et in om̄i genere pcti contingere. etiā
in pctis a principio ex infirmitate vel ex
ignorantia cōmissis. imo p̄t cōtingere ho-
minē in peccato mortali mori vel ex incu-
ria. vel negligētia penitēdi. vel subito. v̄l
ex improviso. Et ideo iuxta hāc tertiam
acceptōem seu ip̄m̄ tertij modū ponēdi
fiet hic declaratio de ip̄so pctō in sp̄m̄ san-
ctū. Circa qd̄ itez. p̄ veraciori intellectū
est aduertendū qz nō om̄e pctm̄ qd̄ ex cer-
ta malicia cōmittit̄. d̄r esse pctm̄ in sp̄m̄
sanctū. put̄ hic et cōiter accipit̄. Duplicit̄
enī p̄tingere p̄t aliq̄ue ex certa malicia. i.
ex ipsa electōe mali peccare. Uno mō ex
inclinatōe habitus viciosi seu assuefactō-
ne. imo fm̄ aliquā circūstātiā ex p̄pria sci-
entia et deliberatōe qz tñ nō peccaret̄ in
sp̄m̄ sc̄m̄. imo illd̄ (vt tactū est) in q̄libet
genere peccati cōtingere p̄t. Alio mō pōt
qz ex p̄pria malicia peccare ex eo scz qz ip̄e
sc̄ienter et p̄ cōtempnū abijcit et remouet a
se illud qd̄ in eo poterat electōem seu con-
tinuatōem pcti impedire. Et cū oīa q̄ pec-
cati electōem seu cōtinuatōez ip̄edire pos-
sunt et impediūt. sint p̄prie effect⁹ sp̄s̄ sc̄i
in hoīe. ideo ille q̄ vt tactū est ipsa sic pec-
cati electōem seu cōtinuatōem impediē-
tia a se sc̄ienter et per cōtempnū abijcit et re-
mouet. dicit̄ ex p̄pria malicia et in sp̄m̄ san-

ctū peccare. Et ita p̄prie accipit̄ in hoc p̄-
posito etiā fm̄ cōem acceptōem ex propa-
malicia peccare put̄ adhuc inferi⁹ lati⁹ de-
clarabit. Qui autē pcti in sp̄m̄ sanctū
fm̄ Augusti. et cōem acceptōem ponūt eē
ser sp̄s. s. desp̄atio. p̄sumptio. ip̄enitētia.
obstinatio. impugnatō veritatis agnīte
inuidētia fraterne gratie. Quaz nūcerus
seu sufficiētia sic sumit̄. Pctm̄ in sp̄m̄ san-
ctū put̄ (iuxta supra tacta) hic. et cōiter ac-
cipit̄/fit et cōmittit̄ p̄ remotionē seu cōtē-
ptū eoz p̄ q̄ homo ab electōe pcti seu cō-
tinuatōe qd̄ idem est in effectu. p̄t impe-
diri. Illa autē que sic hoīem ab electōe
peccati impedire seu retrahere p̄nt proce-
dūt seu oriunt̄ vel ex p̄re diuini iudicij. v̄l
ex p̄re donoz dei. vel ex p̄te ipsi⁹ pcti mer.
In iudicio autē diuino duo insunt scilz
iusticia et misericordia. Respectu miseri-
cordie et qua cōsurgere hz spes et cōside-
ratōe scz diuine misericordie peccata re-
mittētis et bona premiāt̄. Qui hāc sp̄em
que hoīem ab electōe peccati retrahere et
impedire habz a se p̄ cōtempnū remouet et
abijcit nō sperās scz deū pctā debite peni-
tenti remittere velle. peccat p̄ primā sp̄em
pcti in sp̄m̄ sc̄m̄ q̄ est desp̄atio. Respectu
vero iusticie et q̄ cōsurgere debz timor ex
p̄sideratōe scz diuine iusticie recte et rigi-
de pctā puniētis. Qui hunc timorē q̄ me-
rito hominē ab electōe et cōtinuatōe pcti
impedire et retrahere hz. a se p̄ cōtempnū
remouet et abijcit sperās scilz seu p̄sumēs
gloriā sempiternā sine meritis vel etiā si-
ne penitētia adipisci. peccat p̄ sc̄dam spe-
cie peccati in sp̄m̄ sc̄m̄ q̄ est p̄sumptō. Et
intelligant̄ hec sane iuxta declaratōez sta-
tim tactā. Nam pctm̄ desp̄atiōis et p̄sum-
ptōis put̄ hic sumit̄ / nō cōsistit in hoc qz
q̄s dei misericordia vel iusticia nō credat
qz tūc non p̄tinet ad pctm̄ in sp̄m̄ sc̄m̄. p̄
ut hic sumit̄. s. pot̄ p̄tineret ad pctm̄ in-
fidelitatis. S. cōsistit in hoc qz ipsa dei
misericordia vel iusticia cōtemnit̄ seu vi-
lipēdit̄. Respectu at̄ sc̄di mēbri princi-
palis scilz donoz dei q̄b hō a peccato re-
trahit̄ ipsa duo principalit̄ sunt. Primū
est agnitio veritatis fidei q̄ maxime hoīez
habet ab electōe pcti retrahere seu ip̄edi-
re. quā q̄ a se sc̄ient et p̄ cōtempnū abijcit ve-
ritatē. s. agnitā ip̄ugnādo vt licenti⁹ pecca-
re valeat. peccat p̄ q̄ntā sp̄em pcti in sp̄m̄
sc̄m̄ q̄ est ip̄ugnatio veritatis agnīte. Alio

Compendiū theologie

donū dei ab electione pcti impediēs seu retrahēs/est auxiliū interioris grē diuini tus collate. cōtra quā ponit sexta species peccati in spm̄ sanctū. scz inuidētia frater ne gratie. dū scz aliquis nō solū p̄sone fratris seu p̄imi inuidet. q̄nimo inuidet etiam gratie dei crescenti z apparētī in mūdo. ¶ Respectu vero tertij mēbri p̄cipalis. i. pcti in se duo sunt p̄cipalit̄ q̄ hominē a peccando impedire seu retrahere possunt z debēt. Prīmū est inordinatio. turpitudine ac vilitas actus pcti in se. Cuius debita cōsideratio/solet in homie penitentiā inducere de pctō cōmissō. Et cōtra hoc homo peccat p̄ tertiā sp̄z pcti in spm̄ sanctū scz p̄ inpenitentiā. Scdm̄ est p̄uitas z breuitas boni seu delectationis quā aliq̄s in pctō querit z inuenit. Cui⁹ cōsideratio inducere solet hominē ad hoc q̄ eius volūtas in pctō nō firmet̄. Et cōtra hoc peccat homo p̄ quartā sp̄m̄ pcti in spm̄ sanctū scz p̄ obstinatōem. Et intelligant̄ ista duo sane. nō enī hic sumit̄ inpenitentiā prout dicit p̄seueratiā in peccato mortali vsq̄ ad mortē inclusiue. qz iā nō esset speciale pctm̄. sed qdā pcti circūstantia que eēt z cōtingere posset in quibz peccato vt aliqualit̄ supra in scda acceptōne pcti in spm̄ sanctū tactū est. Sz accipit̄ hic inpenitentiā fm̄ q̄ importat̄ p̄positū non penitēdi z est p̄rie respectu p̄teritorū. Similiter obstinatio nō capit̄ hic p̄ p̄seueratiā seu cōtinuatōne in pctō. sed qm̄ homo suū p̄positū in hoc firmat̄ q̄ vult peccato inherere. z est p̄rie respectu futurorū. Iuxta illō **Jeremie. viij.** Nullus est q̄ agat penitentiā. i. agere velit sup̄ pctō suo dicēs quid feci q̄ntū ad primū. **Dēs** p̄uersi sunt ad cursum q̄si equus impetu vadēs ad p̄lium q̄ntū ad scdm̄. ¶ Est etiā aduertendū q̄ **Bernardus** in li. de precepto z disp̄satione ponit. q̄ nolle obedire/est resistere sp̄i sc̄to. **Glosa** etiā ordinaria leuitici. vij. dic̄. q̄ simulata penitentiā/est blasphemā sp̄i sc̄ti. **Scisma** etiā recte p̄tra spm̄ sanctū p̄mitti videt̄. nāqz p̄ eū ecclia vniū. Que tria non vident̄ sub sex sp̄ebz pcti in spm̄ sanctū supra declaratis cōphendi. Sz q̄ bene cōsiderat̄ predicta tria sub ipsis speciebus effectualit̄ continētur z cōphenduntur. z ad ipsa reduci possunt. Vtputa nolle obedire p̄tinet z reducit̄ ad obstinatōem. **Silatio** penitētie p̄tinet z reducit̄

ad ipenitentiā z sub ea cōtinet̄. **Scisma** p̄tinet z reducit̄ ad inuidentiā fraterne gratie. p̄ quam gratiā membra ecclie vniū

Quare irremissibile

le. ¶ Est ec̄ notandū q̄ pctm̄ in spm̄ sanctū dicit̄ cōiter irremissibile iuxta illud **ps̄m̄** xpi. Qui peccauerit in spm̄ sanctū. nō remittet̄ ei in hoc seculo. neqz in futuro. Qd̄ sic p̄t̄ intelligi. Et fm̄ oēs tres acceptōes peccati in spm̄ sanctū supra positas. Iuxta enī scdam̄ acceptōez q̄ est **Aug.** claz̄ ē q̄ finalis ipenitentiā quā ponit pctm̄ i spm̄ sanctū realit̄ est irremissibile. qz nullo mō remittit̄. Quō enī remitteret̄ pctm̄ mortale in q̄ vsqz ad mortē p̄seuerat̄. Nō enī bic̄ hac vita cū de eo nulla penitentiā habitaz facta sit. nec etiā in vita futura. vbi null⁹ loc⁹ est misericordie. sed pure iusticie. vbi etiā q̄s meritorie penitere nō p̄t̄. Scdm̄ at̄ alias duas acceptōes scz p̄mā z etiā dicit̄ etiā pctm̄ i spm̄ sanctū irremissibile. Nō qz nullo mō remittit̄. sed q̄ntū est de se et sui natura/hz meritū nō remissiois. mereturqz q̄ nō remittat̄. Et hoc dupl̄. Vno mō q̄ntū ad penam. Alio mō q̄ntū ad culpā. Quātū ei ad penā certū est. q̄ q̄ ex ignorantia vel infirmitate peccat̄ minorē penā meret̄ maiorēqz qdā mō excusatōez hz vñ ei⁹ pena minui debeat. q̄q̄ ex certa malicia peccat̄. Et grā exēpli. ad p̄positū vbi xpi supra iuxta p̄mā acceptōez pcti in spiritū sanctū allegati **Judei** q̄ blasphemabāt in xpm̄ tāqz filiū hoīs/vocādo eū voracē vini potatorē z pblicanorū amatorē. maiorē excusatōez h̄e poterāt p̄pter infirmitatē carnis quā in ipō xpo aspiciēbāt. z sic minorē circa hoc penā merebāt/ iō dicti sunt a xpo blasphemasse in filiū qd̄ remissibile ē. Sz qm̄ ip̄z diuinitatē q̄ etiā erat in xpo blasphemabāt. curatōz. i. infirmitatū. eiectōes demoniorū. illūtiatōes cecorū. z aliorū opa miraculorū que sunt proprie opa diuinitat̄. z nō nisi p̄ spm̄ sanctū fieri poterant. attribuēdo diabolo. nullā excusatōez hēbāt vñ pena eorū minui mereret̄. Et iō tūc dicti sunt a xpo blasphemasse i spm̄ sanctū. Qd̄ peccatū n̄ fuit ad lrā eis remissum. neqz in hoc seculo neqz in futuro. imo fm̄ expositōez **Crisos.** p̄ illo pctō penā passi sunt z i p̄nti vita p̄ Romanos z in futura vita apd̄ iseros. Quātū at̄ ad culpā d̄: peccatū i spiritū sanctū irremis-

sibile et ipsa dispositioe remittēdi Sicut enī aliq̄s morbo corpalis fm sui naturaz incurabil' dī. qñ in se hz illō p qd tollunt ea et q̄b morbo curari p̄t. v̄puta qz tollit virtutē nature vel inducit fastidiū cibi et medicine. licet de^o sua gratia et miraculo posset illuz morbū curare. ita suo mō iste morbo spūalis q̄ pctm̄ in sp̄m̄sc̄m̄ dī fm suā naturā incurabilis ⁊ irremissibilis dicitur et eo scz qd de sui natura excludit abijctū ab homine illa p q̄ fit peccatoz remissio Non tñ p̄pter hoc intelligēda est oīno p̄clusaria sanatioz ⁊ remissiois. fm oīpo tētiā ⁊ misericordiā dei. p quā aliqñ t̄les q̄si miraculose spūalit' sanāt. licz raro ⁊ difficult'. De nullo etenī q̄sdm̄ durat hec vita despandū ē. ⁊ siderata. s. oīpotētia ⁊ misericordia dei. S; ⁊ siderata natura ⁊ cōditioe pcti. aliq̄ filij diffidētie dicunt hētur p aplm̄ ad eph. v. Sūt aliq̄ alio mō istā irremissibilitatē pcti in sp̄m̄sc̄m̄ exponētes. s; effectualit' iuxta ea q̄ supra notata sunt. Notat ei qd hoc nomē irremissibile tripliciter sumi p̄t. Uno mō negatiue scz qd nullo mō remitti p̄t. Et isto mō peccatū angeli ⁊ dānatoz irremissibile dicitur Alio mō p̄uatiue qd scz ex se cōgruētiam nō hz qd remitti debeat. licz ex congruētia diuine bonitatz remitti possit Et hoc mō omne pctm̄ mortale irremissibile dicitur Tertio mō p̄rie qd. s. ex se ipoztat ⁊ cludit dispositioez dīā ad remissionē. Et h' mō pctm̄ in sp̄m̄sc̄m̄ irremissibile dicitur. qz ipoztat ex se ⁊ cludit dispositioez dīā tē grē remittēti pctm̄. p despatoz scz vel p̄sumptioez aut alias et spēs Et iuxta istū modū ponēdi capiūt etiā nūez seu sufficientiā sex speciez pcti in sp̄m̄sc̄m̄ supra enūerataz. hoc scz mō. In remissioe ei vt dicit tria p̄currere hñt videlicz. ipe remittēs. ille cui remittit ⁊ dispositio remittēdi in eo cui remittit. In ipō remittente duo sunt. s. mīa ⁊ iusticia Cōtra p̄mū qz peccat p̄ despatoez. s. scdm̄ p̄sumptioez In eo cui remittit duo eē p̄uenit scilz dolorē de p̄misso. ⁊ p̄positū v̄terit' de nō p̄mittēdo. Cōtra p̄mū qz peccat p̄ obstinatōez. Cōtra scōz p̄ finalē ipenitētiā Dispositio p̄ remittēdi i eo cui remittit duplex ē. s. cognitio veri. ⁊ amor boni Cōtra p̄mū qd nū peccat p̄ ipugnatōz veritatz agnitionē Cōtra scdm̄ p̄ inuidētia fraterne grē. Et accipit hic final' ipenitētia put i supioribz de

claratū ē. nō quidē put ipoztat p̄tinuatō nē in pctō vsqz in finē. nā sic in q̄libz peccato mortali p̄tingere p̄t. s; negatiue. put scz dicit seu ipoztat p̄positū nō penitēdi Et isto mō ē spēs pcti in sp̄m̄sc̄m̄ Breuiter vt iā tactū est iste v̄lrim' mod' ponēdi in effectu reincident' i ea q̄ sup̄ dicta et declarata sunt. Sed iō hic inseri placuit vt legentes cape possint qd eis magis se debet ⁊ placebit.

De peccato actua

li v̄iali. Et circa ipz in generali occurrēti expedita igit' iuxta ice (nd). p̄tū hui' octauū tractat' p̄nt' libelli ordinē/ declaratioe duozū p̄ncipaliū mēbroz p̄rie diuisionis pcti supra tacte ⁊ posite/ scz pcti originis. ⁊ pcti actualis mortalis. Nunc de alio tertio mēbro p̄ncipali eiusdē diuisionis. s. de pctō actuali veniali/ aliq̄ dicēda veniūt. Et p̄rio qd sit ⁊ vñ dicat. Secūdo de diuerf' ei' noibz seu appellatioibz. Tertio de aliquibz ipsi' peccati effectibz.

Quid sit peccatuz

veniale. et vnde dicatur. Peccatū veniale fm Aug. est qd licet penā mereat. nō tñ hōiem vsqz ad reatū p̄petue mort' grauat seu obligat. s; facile indulget. Pro qd ad maiorē declaratioez sciēdū est qd licet diffinitō Aug. in supioribz pctō mortali attributa. s. qd est dictū vel factū vel p̄cipitū s̄ legē dei seu legē eternā. pctō actuali in generali seu tāqz generi/ ab aliq̄b' tribuat. ⁊ sic fm eos posset etiā pctō veniali fm tñ maius ⁊ min' p̄petere seu p̄uenire. Scōz tñ brūz Tho. p̄ria scōe sue summe. illa diffinitio sic supra pctō mortali attributa. mag' p̄rie ipsi pctō mortali cōuenit. Nā in eo est p̄fecta rō pcti. quā p̄prie dicta diffinitio ipoztat. Nā vt dī idē doctor qd pctm̄ veniale dicat' pctm̄. hoc solū est fm ip̄fectā rōem pcti. imo in ordie ac respectu ad pctm̄ mortale p̄t eo mō peccatū veniale dici pctm̄ sicut accūs i ordie ac respectu ad subam dī ens. i. fm ip̄fectā rōem entis Pctm̄ enī veniale ex se nō fit seu p̄mittit' s̄ legē. Nā hō in q̄ntū venialiter peccat' n̄ facit qd lex phibz. nec p̄termittit illō ad qd lex et p̄cepto obligat. qz iā non peccaret venialiter sed mortaliter.